

Ile kosztują spodnie i bluza? W sklepie z ubraniami

Agnieszka Kilijańska

Scenariusz lekcji

Poradnik metodyczny do programu nauczania języka francuskiego dla III etapu edukacyjnego (liceum ogólnokształcące i technikum)

opracowany w ramach projektu:

„Tworzenie zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego w zakresie rozwoju umiejętności uniwersalnych dzieci i uczniów oraz kompetencji kluczowych niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2022

Redakcja merytoryczna: Beata Luc, Renata Rychlicka
Redakcja językowa i korekta: Eduexpert sp. z o.o.
Projekt graficzny i projekt okładki: Eduexpert sp. z o.o.
Redakcja techniczna i skład: Eduexpert sp. z o.o.

Weryfikacja i odbiór niniejszej publikacji: Ośrodek Rozwoju Edukacji w Warszawie

w ramach projektu: *Weryfikacja i odbiór zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego w zakresie rozwoju umiejętności uniwersalnych dzieci i uczniów oraz kompetencji kluczowych niezbędnych do poruszania się na rynku pracy*

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2022

Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl

Klasa/czas trwania zajęć

II, 45 minut

Poziom edukacyjny

III, liceum lub technikum

Cele ogólne

- umożliwienie uczniom komunikacji w języku obcym – zadawanie pytań, udzielanie odpowiedzi, podawanie definicji rzeczowników, tworzenie dialogów w sklepie;
- rozwijanie motywacji do nauki języka obcego – tworzenie dialogów sytuacyjnych przydatnych w codziennym życiu;
- utrwalenie zwrotów grzecznościowych;
- znajomość słownictwa związanego z ubiorem.

Cele operacyjne

- uczeń wymienia nazwy ubrań i akcesoriów;
- rozumie opis stroju podawany przez nauczyciela lub kolegę;
- potrafi użyć odpowiednich zwrotów grzecznościowych w sklepie;
- potrafi wykorzystać wiadomości do stworzenia własnego dialogu.

Metody/techniki pracy

- podejście komunikacyjne;
- praca z ilustracjami – odpowiedzi na pytania związane z ilustracją, praca z filmem – tworzenie dialogów na podstawie filmu.

Formy pracy

- praca z całym zespołem klasowym, praca w parach.

Środki dydaktyczne

- wydrukowane zdjęcia rzeczowników związanych z ubiorem i akcesoriami (rozgrzewka);
- tablica interaktywna, zdjęcia różnie ubranych osób;
- fragment filmu/scenka w sklepie z ubraniami;
- papierowa kulka z nazwami ubrań i zwrotów do wytłumaczenia;
- pudełko i pytania do losowania.

Wiedza i umiejętności ucznia potrzebne do osiągnięcia celów lekcji

- znajomość słownictwa dotyczącego ubioru;
- znajomość form grzecznościowych czasowników.

Opis przebiegu lekcji

Część wprowadzająca

Uczniowie witają się z nauczycielem, nauczyciel pyta uczniów o samopoczucie, pyta np. jaki jest dzień tygodnia, jakie uczniowie mieli już lekcje tego dnia. Nauczyciel sprawdza zadanie domowe z poprzedniej lekcji, jeżeli jest powiązane z tematem lekcji (w przeciwnym razie sprawdzenie zadania pozostawia na koniec zajęć).

Rozgrzewka językowa: wybieramy kilku uczniów. Na plecach przyklejamy im różne obrazki (dowolne rzeczowniki dotyczące ubioru i akcesoriów), np. kapelusz, kolczyki,

płaszcz przeciwdeszczowy itp. Każdy z nich pokazuje klasie swój obrazek i zadaje pytania typu *Est-ce que je suis grand ? Quelle est ma couleur ? Est-ce que je suis utile ? Dans quelle situation... ?* itp. Reszta klasy odpowiada na pytania do momentu, aż dany uczeń zgadnie, „czym jest”.

Część właściwa

Uczniowie powtarzają słownictwo. Grają wcześniej przygotowaną papierową kulką złożoną z elementów z obrazkami ubrań lub akcesoriów, słowami do podania definicji itp. Uczniowie rzucają kulkę. Ta osoba, która złapie, odwija górną warstwę i wykonuje zadanie z kartki. Uczniowie rzucają kulką do momentu odwinienia wszystkich warstw. Dokładny opis przygotowania kulki znajduje się w komentarzu metodycznym.

Następnie uczniowie oglądają bez dźwięku film/scenkę w sklepie z ubraniami. Na podstawie obrazu tworzą w parach dialogi używając zwrotów grzecznościowych używanych w sklepie. Nagrywają dialogi za pomocą telefonów komórkowych i prezentują na tablicy interaktywnej lub komputerze (jeżeli grupa nie ma telefonu do nagrywania, nauczyciel udostępnia swój lub aparat fotograficzny bądź kamerę). Nauczyciel prezentuje filmy całej klasie, pozostali uczniowie oceniają pracę kolegów za pomocą kolorowych kartek (rozdajemy uczniom kartki zielone, żółte i czerwone – oceniają zgodnie z zasadą świateł drogowych). Precyzujemy uczniom, że należy ocenić poprawność zdań, wymowę, kompatybilność z filmem.

Następnie pracujemy z całym zespołem klasowym. Uczniowie losują z pudełka pytania i odpowiadają na nie indywidualnie. Pytania dotyczą zakupów ubrań np. *Est-ce que tu préfères acheter des vêtements dans une boutique ou sur Internet ? Est-ce que tu profites des soldes ? Est-ce que tu achètes des vêtements seul ou avec quelqu'un ?* itp.

Część podsumowująca

Na koniec lekcji nauczyciel wyświetla zdjęcia kilku osób w charakterystycznych ubraniach. Uczniowie przez minutę przyglądają się im i starają się zapamiętać jak największą liczbę szczegółów. Następnie nauczyciel zadaje pytania typu: *Combien de personnes portent un chapeau ? Quel type de chaussures porte la première personne ?* itp. Gdy uczniowie już odpowiedzą na pytania, wyświetlamy zdjęcie ponownie. Pytamy, które ubrania by kupili i dlaczego, a których nigdy by nie założyli. Podsumowując lekcję, pytamy uczniów, czego się nauczyli, które słowa lub zwroty sprawiły im trudność, czy potrafiliby kupić jakiś element odzieży we Francji, przeprowadzając dialog ze sprzedawcą.

Jako zadanie domowe uczniowie w parach przygotowują pokaz mody: jedna osoba prezentuje strój, druga omawia. Prezentacja odbędzie się na kolejnej lekcji.

Komentarz metodyczny

- Lekcja pozwala utrwalić poznane słownictwo, formy grzecznościowe, angażuje uczniów we wspólną pracę, a zatem rozwija ich pod względem społecznym oraz kształtuje kreatywność.
- W zależności od liczby grup nauczyciel prezentuje wszystkie nagrane filmy w klasie lub ogląda je w domu i pokazuje tylko te najciekawsze. Dialogi nie mogą być zbyt długie, gdyż ich nagranie zajmie zbyt dużo czasu, dlatego film, na podstawie którego zostaną stworzone, powinien trwać do 5 minut. Jeżeli chcemy to ćwiczenie utrudnić, możemy uczniom narzucić określone słownictwo, które muszą wykorzystać.

- Przygotowując papierową kulkę, drukujemy obrazki i słowa, tniemy na nieduże kartki. Zwijamy w kulkę pierwszy element, następnie dodajemy kolejny itd., aż powstanie duża „piłka”. Łatwiejsze słowa umieścimy na obrazkach, trudniejsze lub rzadziej używane nazwy typu: *une écharpe, un bonnet, des gants* itp. podajmy jako te do stworzenia definicji.
- Dzieląc uczniów na pary, pamiętajmy o uczniach z orzeczeniami. Jeżeli mamy ich w klasie kilku, w jednej parze nie mogą znaleźć się dwie takie osoby, gdyż mogą mieć trudność z wykonaniem zadania. Pamiętajmy, by komunikaty dostosować do wszystkich uczniów, szczególnie tych z dysfunkcjami. Uczniowi z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i zaburzeniem koncentracji tłumaczymy bardzo dokładnie polecenia i upewniamy się, że dobrze zrozumieli. Uczniowie z dysfunkcjami (np. z afazją, z niedosłuchem centralnym) mogą tworzyć dialogi krótsze lub przygotowujemy im niektóre, trudniejsze zdania jedynie do uzupełnienia. Oglądanie filmu może sprawiać problemy uczniowi niedowidzącemu, poprośmy więc ucznia będącego z nim w parze, by w razie trudności tłumaczył mu kolejne scenki z filmu upewniając się przy tym, że dobrze zrozumiał jego treść. Gdy na początku lekcji uczeń z trudnościami w nauce wylosuje słowo do podania definicji i nie będzie tego potrafił zrobić, może podać polski odpowiednik danego słowa.
- Gdy mamy w grupie uczniów o zróżnicowanych potrzebach edukacyjnych, możemy również modyfikować na bieżąco pytania, które losują np. zamiast pytania złożonego typu *Est-ce que tu préfères acheter des vêtements dans une boutique ou sur Internet ?* możemy zapytać *est-ce que tu aimes acheter des vêtements dans une boutique ?*, poczekać na odpowiedź, a następnie *est-ce que tu aimes acheter des vêtements sur Internet ?* Ucznia zdolnego zawsze możemy poprosić o uzasadnienie lub rozwinięcie odpowiedzi, uczeń z trudnościami w nauce może wymienić pytanie, gdy go nie rozumie lub nie potrafi na nie odpowiedzieć.
- Lekcja kształtuje kompetencje rozumienia i tworzenia informacji, kompetencje społeczne poprzez współpracę w grupie oraz kompetencje cyfrowe, które uczniowie rozwijają w momencie nagrywania filmu. Wszystkie polecenia w czasie lekcji należy dokładnie wyjaśniać, zawsze zapytać, czy wszystko jest jasne i zrozumiałe. Pamiętajmy, by nie używać zbędnych słów, szczególnie gdy zwracamy się do uczniów z dysfunkcjami. W czasie nauki zdalnej komunikaty stają się jeszcze istotniejsze, gdyż nie mamy zbyt dużej możliwości wsparcia ich gestami. Należy się upewnić, że wszyscy słyszeli i zrozumieli polecenia, najlepiej zapisać je dodatkowo na czacie (ułatwi to komunikację z uczniem niedosłyszającym, ale również pozostałym, którzy mogli mieć w danym momencie problem z łączem internetowym).
- Pracując w trybie zdalnym, jesteśmy w stanie przeprowadzić całą lekcję w podobnej formie, co lekcję tradycyjną. Na początku nie nakleimy uczniowi na plecach elementów ubioru, ale możemy jedną osobę poprosić o zasłonięcie oczu i wykonać rozgrzewkę w zaplanowanej formie. Zamiast papierowej kulki możemy wykorzystać koło do losowania ze strony Wordwall. Dialogi do filmu nie będą nagrywane, ale przedstawiane od razu po przygotowaniu. Uczniowie mogą losować pytania, podając numery, a nauczyciel będzie czytał odpowiednie (tutaj mamy ułatwioną sprawę, jeśli chodzi o uczniów z dysfunkcjami, nauczyciel może zadać zawsze łatwiejsze pytanie, mimo że uczeń myśli, że losuje z pełnej puli pytań, nauczyciel ma przygotowane dwie listy pytań).

Agnieszka Kilijańska – nauczycielka i lektorka języka francuskiego z 18-letnim stażem pracy. Obecnie pracuje jako nauczyciel języka francuskiego oraz edukacji wczesnoszkolnej w Społecznej Szkole Podstawowej i Społecznym Liceum Ogólnokształcącym im. W. Korfańskiego w Katowicach. Ukończyła studia podyplomowe terapia pedagogiczna i rewalidacja dziecka ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Autorka materiałów dydaktycznych dla nauczycieli języka francuskiego.